EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 8.11.2017
COM(2017) 660 final

2017/0294 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetun direktiivin 2009/73/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2017) 368 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Yhdennettyjen kaasumarkkinoiden luominen on yksi energiaunionin perustamiseen tähtäävän EU:n hankkeen kulmakivistä. Maakaasun sisämarkkinoiden katsotaan toimivan hyvin, kun maakaasu voi virrata vapaasti jäsenvaltioiden välillä sinne, missä sitä eniten tarvitaan, ja kaasua on saatavilla kohtuulliseen hintaan. Toimivat kaasumarkkinat ovat ennakkoedellytys kaasun toimitusvarmuuden parantamiselle unionissa. Koska kaasua siirretään pääasiassa putkistoissa, jäsenvaltioiden kaasuverkkojen yhteenliittäminen ja syrjimätön pääsy näihin verkkoihin luovat perustan markkinoiden tehokkaalle toiminnalle. Se on myös edellytys sille, että kaasua voidaan toimittaa hätätilanteissa sekä jäsenvaltioiden välillä että EU:n naapurimaiden kanssa. EU on suurelta osin riippuvainen kaasun tuonnista kolmansista maista, ja on EU:n ja kaasuasiakkaiden etujen mukaista, että myös näistä maista tulevien putkistojen osalta vallitsee mahdollisimman suuri läpinäkyvyys ja kilpailu.

Vaikka EU:n oikeutta sovelletaan yleensä EU:n jäsenvaltioiden aluevesillä ja talousvyöhykkeillä, direktiivissä 2009/73/EY[1] (jäljempänä ’kaasudirektiivi’) ei säädetä nimenomaisesti kolmansiin maihin meneviä ja niistä tulevia kaasuputkia koskevasta oikeudellisesta kehyksestä. Tästä johtuen oikeudellisen analyysin perusteella on tultu johtopäätökseen, ettei sääntöjä, joita sovelletaan sellaisiin kahta tai useampaa jäsenvaltiota yhdistäviin kaasunsiirtoputkiin, jotka kuuluvat ”jäsenvaltioiden välisen yhdysputken” määritelmän soveltamisalaan, sovelleta tällaisiin EU:hun tuleviin putkiin. Kaasudirektiivillä vahvistetun oikeudellisen kehyksen perusperiaatteita sovelletaan vallitsevan käytännön mukaan kuitenkin suhteessa kolmansiin maihin, etenkin Euroopan unioniin tulevia kaasuputkia koskevien kansainvälisten sopimusten kautta. Lainsäädäntötoimia pidetään kuitenkin tarpeellisina, jotta kaikkiin kolmansista maista tuleviin ja niihin meneviin kaasuputkiin sovellettava oikeudellinen kehys voidaan määritellään nimenomaisesti ja johdonmukaisesti.

Nyt ehdotettujen muutosten myötä kaasudirektiiviä kokonaisuudessaan (samoin kuin siihen liittyviä säädöksiä, kuten kaasuasetusta, verkkosääntöjä ja suuntaviivoja, jollei kyseisissä säädöksissä toisin säädetä) sovelletaan kolmansista maista tuleviin ja niihin meneviin kaasuputkiin, niin olemassa oleviin kuin tuleviin, EU:n lainkäyttöalueen rajaan saakka. Tämä koskee muun muassa säännöksiä, jotka liittyvät kolmannen osapuolen verkkoon pääsyyn, tariffisääntelyyn, omistuksen eriyttämiseen ja läpinäkyvyyteen. Kolmansista maista tuleville ja niihin meneville uusille kaasuputkille voidaan myös hakea vapautusta edellä mainittujen säännösten soveltamisesta kaasudirektiivin 36 artiklan mukaisesti. Olemassa olevat putket eivät kuulu 36 artiklan soveltamisalaan, ja niiden osalta jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus myöntää poikkeuksia direktiivin keskeisten säännösten soveltamisesta sillä edellytyksellä, ettei poikkeus haittaa kilpailua, markkinoiden tehokasta toimintaa tai toimitusvarmuutta unionissa.

Kolmansista maista tuleviin ja niihin meneviin putkiin sovellettaisiin siis vähintään kahta erilaista oikeudellista kehystä. Jos tämä johtaa oikeudellisesti monimutkaisiin tilanteisiin, asianmukainen väline, jolla voidaan varmistaa yhdenmukainen oikeudellinen kehys koko

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/73/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 94).

putkelle, on usein kyseessä olevan kolmannen maan tai kolmansien maiden kanssa tehtävä kansainvälinen sopimus. Jos tällaista sopimusta ei ole tehty tai uudelle infrastruktuurille ei ole myönnetty vapautusta tai jo toiminnassa olevalle infrastruktuurille ei ole myönnetty poikkeusta, putkea voidaan käyttää EU:n lainkäyttöalueella ainoastaan direktiivin 2009/73/EY vaatimusten mukaisesti.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Ehdotuksen mukaan EU:n sisäisiin putkiin nykyisin sovellettavia sääntöjä sovellettaisiin myös kolmansista maista tuleviin ja niihin meneviin putkiin. Ehdotus on sinällään yhdenmukainen muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa. Ehdotukseen on tarvittaessa lisätty lisäselvennyksiä kolmansiin maihin liittyvien erityisvaatimusten huomioon ottamiseksi.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotuksella pyritään saavuttamaan energiaunionin keskeiset tavoitteet, jotka on määritelty joustavaa energiaunionia ja tulevaisuuteen suuntautuvaa ilmastonmuutospolitiikkaa koskevassa puitestrategiassa. Tämä koskee etenkin energiaturvallisuuteen liittyvää ulottuvuutta (kun otetaan huomioon, että energian sisämarkkinoiden toteuttaminen on yksi keskeisistä energiaturvallisuutta tukevista tekijöistä).

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotetun toimenpiteen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 194 artikla, jossa vahvistetaan ja selvennetään EU:n toimivalta energia-alalla. SEUT-sopimuksen 194 artiklan mukaan EU:n energiapolitiikalla pyritään varmistamaan energiamarkkinoiden toimivuus; varmistamaan energian toimitusvarmuus unionissa; edistämään energiatehokkuutta ja energiansäästöä sekä uusiin ja uusiutuviin energialähteisiin perustuvien energiamuotojen kehittämistä; ja edistämään energiaverkkojen yhteenliittämistä.

Nyt esitettävä ehdotus pohjautuu myös laajaan kokonaisuuteen säädöksiä, joita on annettu ja saatettu ajan tasalle viimeksi kuluneiden kahden vuosikymmenen aikana. EU on energian sisämarkkinoiden luomiseksi hyväksynyt vuosina 1996–2009 kolme peräkkäistä lainsäädäntöpakettia, joiden yleisenä tavoitteena on ollut markkinoiden yhdentäminen ja kansallisten kaasu- ja sähkömarkkinoiden vapauttaminen. Nyt esitettävä ehdotus varmistaisi syrjimättömyyden EU:hun tulevien ja sieltä lähtevien kaasuputkin haltijoiden ja muiden sellaisten markkinaosapuolten välillä, joihin kaasudirektiiviä sovelletaan täydessä mitassa, kuten eri jäsenvaltioita yhdistävien kaasuputkien haltijat tai jäsenvaltioiden sisäisten siirtoverkkojen haltijat.

Nyt esitettävä ehdotus olisi nähtävä myös osana jatkuvaa pyrkimystä varmistaa Euroopan kaasumarkkinoiden yhdentyminen ja tehokas toiminta.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Kaasudirektiiviin ehdotetut muutokset ovat välttämättömiä EU:n yhdennettyjen kaasumarkkinoiden tarkoituksen saavuttamiseksi, eikä sitä voida saavuttaa yhtä tehokkaasti kansallisella tasolla hajanaisten kansallisten sääntöjen pohjalta. Kokemus on osoittanut, että erilliset kansalliset ratkaisut ovat johtaneet energian sisämarkkinoita koskevien sääntöjen

täytäntöönpanon viivästymiseen, mikä on johtanut puutteellisiin ja yhteensopimattomiin sääntelytoimenpiteisiin, toimien tarpeettomaan päällekkäisyyteen ja viivästyksiin markkinoiden tehottomuuden korjaamisessa[2]. Lisäksi kolmansista maista tulevien ja niihin menevien putkien kapasiteetti on useimmissa tapauksissa sellainen, että se pystyy vaikuttamaan kaasun sisämarkkinoihin ja toimitusvarmuuteen useissa jäsenvaltioissa.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotetussa muutoksessa rajoitutaan tiukasti siihen, mikä on välttämätöntä tarvittavan edistymisen saavuttamiseksi sisämarkkinoilla, samalla kun jäsenvaltioille, kansallisille sääntelyviranomaisille ja kansallisille toimijoille jätetään asianmukaiset toimivaltuudet ja vastuut. Ehdotukseen sisältyy mahdollisuus myöntää poikkeuksia olemassa olevalle infrastruktuurille (eli kolmansista maista tuleville ja niihin meneville putkille, jotka ovat valmistuneet ennen tämän direktiivin voimaantuloa), jotta voidaan ottaa huomioon jo olemassa olevat monimutkaiset oikeudelliset rakenteet, jotka voivat edellyttää tapauskohtaista lähestymistapaa, sillä edellytyksellä, ettei poikkeus haittaa kilpailua, markkinoiden tehokasta toimintaa tai toimitusvarmuutta unionissa.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotuksella muutetaan kaasudirektiiviä, joka on yksi kolmannen energiapaketin keskeinen osa. Muutossäädöksen valinta vastaa nyt esitettävän ehdotuksen rajallista luonnetta.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Nyt esitettävän ehdotuksen sisältö rajoittuu selvennyksen antamiseen alalla, jolla sovellettava EU:n lainsäädäntö (tai sen puuttuminen) ja sovellettu käytäntö poikkeavat toisistaan. Ehdotus perustuu vakiintuneeseen käytäntöön. Jotta voitaisiin kuitenkin ottaa huomioon nykyisin esiintyvät tilanteet, jotka aiheutuvat siitä, ettei nykyiseen kehykseen sisälly nimenomaisia säännöksiä, jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus myöntää poikkeuksia jo käytössä olevalle infrastruktuurille. Edellä mainittu huomioon ottaen katsotaan, että kaasudirektiivin muutos voidaan toteuttaa ilman erillistä arviointiprosessia.

- **Vaikutustenarviointi**

Nyt esitettävä aloite ei edellytä yksityiskohtaista vaikutustenarviointia, sillä ehdotetut muutokset vastaavat käytäntöä, jonka mukaan kaasudirektiivillä vahvistetun oikeudellisen kehyksen perusperiaatteita sovelletaan suhteessa kolmansiin maihin. Tämä käy erityisesti ilmi siitä, että nämä periaatteet on otettu huomioon useissa jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden tai EU:n ja kolmansien maiden välisissä kansainvälisissä sopimuksissa ja että niitä sovelletaan johdonmukaisesti kolmansista maista tuleviin ja niihin meneviin maalla sijaitseviin putkiin.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Ehdotus saattaa lisätä hallinnollisia vaatimuksia, joskin vain hyvin rajoitetusti. Koska muutosten myötä kaasudirektiiviä sovelletaan EU:n lainkäyttöalueella täysimääräisesti kolmansista maista tuleviin ja niihin meneviin kaasuputkiin, kolmansista maista tuleville ja niihin meneville uusille kaasuputkille voidaan myös hakea vapautusta kaasudirektiivin

[2] Kuten esitetään yksityiskohtaisesti sähkömarkkinoiden rakennetta koskevaan aloitteeseen sisältyvien uudelleenlaadittujen säädösten arvioinnissa (komission ehdotus COM(2016) 864 final).

36 artiklan mukaisesti. Tästä syystä vapautuspyyntöjen määrä voi kasvaa, mikä merkitsee, että kansalliset sääntelyviranomaiset ja komissio joutuvat ehkä lisäämään hallinnollista panostusta, sillä ne joutuvat tekemään uusia vapautuspäätöksiä. Tämä ei kuitenkaan ole uusi taakka, vaan se on jo yksi kolmannessa energiapaketissa (kaasudirektiivin 36 artiklassa) määritelty keskeinen tehtävä.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Kaasudirektiivin ehdotetuilla muutoksilla ei odoteta olevan vaikutuksia talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Täytäntöönpanosuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Euroopan komissio valvoo, että jäsenvaltiot ja muut toimijat panevat toimenpiteen täytäntöön ja noudattavat sitä sen jälkeen, kun se on hyväksytty, ja toteuttaa tarvittaessa täytäntöönpanotoimenpiteitä. Nykyiset kansalliset sääntelyviranomaiset ja muut toimivaltaiset kansalliset viranomaiset varmistavat ehdotuksen täytäntöönpanon kansallisella tasolla.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Nyt esitettävässä ehdotuksessa määritellään kaasudirektiivin ja siten myös kaasuasetuksen[3] tarkka soveltamisala siten, että se ulottuu kolmansista maista tuleviin ja niihin meneviin kaasuputkiin EU:n lainkäyttöalueen rajaan saakka. Tämä koskee muun muassa säännöksiä, jotka liittyvät kolmannen osapuolen verkkoon pääsyyn, tariffisääntelyyn, omistuksen eriyttämiseen ja läpinäkyvyyteen. Kolmansista maista tuleville ja niihin meneville uusille kaasuputkille voidaan hakea vapautusta kaasudirektiivin 36 artiklan mukaisesti. Ehdotuksen mukaan jäsenvaltiot voivat myös myöntää poikkeuksia jo käytössä olevalle tuonti-infrastruktuurille. Johdonmukaisen oikeudellisen kehyksen varmistamiseksi putkille, jotka kulkevat useamman kuin yhden jäsenvaltion kautta, on tarpeellista määritellä, minkä jäsenvaltion olisi päätettävä tällaisesta poikkeuksesta.

[3] Asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa viitataan kaasudirektiivin 2 artiklan määritelmään.

2017/0294 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetun direktiivin 2009/73/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 194 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[4],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon[5],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Unionissa on vuodesta 1999 lähtien toteutettu asteittain maakaasun sisämarkkinoita, joilla pyritään luomaan todellisia valinnanmahdollisuuksia kaikille unionin maakaasunkuluttajille, niin kansalaisille kuin yrityksillekin, luomaan uusia liiketoimintamahdollisuuksia, tarjoamaan kilpailukykyisiä hintoja, tehokkaita investointisignaaleja ja parempi palvelutaso sekä edistämään toimitusvarmuutta ja kestävyyttä.

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/55/EY[6] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/73/EY[7] ovat merkittävästi edistäneet maakaasun sisämarkkinoiden luomista.

(3) Tällä direktiivillä pyritään puuttumaan maakaasun sisämarkkinoiden toteuttamisen jäljellä oleviin esteisiin, jotka johtuvat siitä, ettei unionin markkinasääntöjä sovelleta kolmansista maista tuleviin ja niihin meneviin kaasuputkiin. Tällä direktiivillä tehtävillä muutoksilla varmistetaan, että kahta tai useampaa jäsenvaltiota yhdistäviin kaasunsiirtoputkiin sovellettavia sääntöjä sovelletaan myös kolmansista maista tuleviin ja niihin meneviin kaasuputkiin unionin alueella. Näin luodaan yhdenmukainen oikeudellinen kehys unionin alueella, mutta vältetään kilpailun

4 EUVL C , , s. .

5 EUVL C , , s. .

6 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/55/EY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2003, maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä (EUVL L 176, 15.7.2003, s. 57).

7 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/73/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 94).

vääristyminen energian sisämarkkinoilla unionissa. Muutokset lisäävät myös läpinäkyvyyttä ja tarjoavat oikeudellista varmuutta sovellettavan oikeusjärjestelmän suhteen markkinaosapuolille, etenkin kaasuinfrastruktuuriin investoijille ja verkon käyttäjille.

(4) Jotta voitaisiin ottaa huomioon se, ettei unionissa ole aikaisemmin ollut kolmansista maista tuleviin ja niihin meneviin kaasuputkiin sovellettavia erityisiä sääntöjä, jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää poikkeuksia direktiivin 2009/73/EY joidenkin säännösten soveltamisesta tällaisille putkille, jotka ovat valmiita direktiivin voimaantulopäivänä. Muiden eriyttämismallien kuin omistuksen eriyttämisen soveltamisajankohtaa olisi mukautettava kolmansista maista tulevien ja niihin menevien kaasuputkien osalta.

(5) Direktiivin 2009/73/EY soveltaminen kolmansista maista tuleviin ja niihin meneviin kaasuputkiin rajoittuu unionin lainkäyttöalueeseen. Merellä sijaitsevien putkien osalta sitä pitäisi soveltaa jäsenvaltioiden aluevesillä ja talousvyöhykkeillä.

(6) Sen vuoksi direktiiviä 2009/73/EY olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2009/73/EY seuraavasti:

(1) Korvataan 2 artiklan 17 alakohta seuraavasti:

”17) ’yhdysputkella’ siirtoputkea, joka ylittää jäsenvaltioiden välisen tai jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisen rajan tai kulkee sen poikki, unionin lainkäyttöalueen rajaan saakka;”

(2) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 8 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”8. Jäsenvaltio voi päättää olla soveltamatta 1 kohtaa

a) jos siirtoverkko kuului vertikaalisesti integroituneeseen yritykseen 3 päivänä syyskuuta 2009;

b) kolmansista maista tulevaan ja niihin menevään infrastruktuuriin unionin lainkäyttöalueen rajan ja ensimmäisen unionin verkossa sijaitsevan yhteenliitäntäpisteen välillä, jos siirtoverkko kuului vertikaalisesti integroituneeseen yritykseen *[tämän ehdotuksen hyväksymispäivänä]*.”

b) Korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Jos on tehty järjestelyjä, jotka takaavat siirtoverkonhaltijalle tehokkaamman riippumattomuuden kuin IV luvun säännökset, jäsenvaltio voi päättää olla soveltamatta 1 kohtaa

a) jos siirtoverkko kuului vertikaalisesti integroituneeseen yritykseen 3 päivänä syyskuuta 2009;

b) kolmansista maista tulevaan ja niihin menevään infrastruktuuriin unionin lainkäyttöalueen rajan ja ensimmäisen unionin verkossa sijaitsevan yhteenliitäntäpisteen välillä, jos siirtoverkko kuului vertikaalisesti integroituneeseen yritykseen *[tämän ehdotuksen hyväksymispäivänä]*.”

(3) Korvataan 14 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 9 artiklan 1 kohtaa ja nimetä riippumattoman järjestelmävastaavan siirtoverkon omistajan ehdotuksesta

a) jos siirtoverkko kuului vertikaalisesti integroituneeseen yritykseen 3 päivänä syyskuuta 2009;

b) kolmansista maista tulevaan ja niihin menevään infrastruktuuriin unionin lainkäyttöalueen rajan ja ensimmäisen unionin verkossa sijaitsevan yhteenliitäntäpisteen välillä, jos siirtoverkko kuului vertikaalisesti integroituneeseen yritykseen *[tämän ehdotuksen hyväksymispäivänä]*.

Tällainen nimeäminen edellyttää komission hyväksyntää.”

(3) Lisätään 34 artiklan 4 kohtaan kolmas virke seuraavasti:

”Kun kyseessä oleva verkko ulottuu vähintään yhden jäsenvaltion ja vähintään yhden kolmannen maan alueelle, asianomaiset jäsenvaltiot neuvottelevat keskenään ja kuulevat asianomaisia kolmansia maita varmistaakseen kyseessä olevan verkon osalta, että tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan johdonmukaisesti unionin lainkäyttöalueen rajaan saakka.”

(4) Muutetaan 36 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 3 kohtaan toinen virke seuraavasti:

”Kun kyseessä oleva infrastruktuuri kuuluu jonkin jäsenvaltion ja yhden tai useamman kolmannen maan lainkäyttövaltaan, kansallisen sääntelyviranomaisen on ennen päätöksen tekemistä kuultava kolmansien maiden asianomaisia viranomaisia.”

b) Lisätään 4 kohdan toiseen alakohtaan toinen virke seuraavasti:

”Kun kyseessä oleva infrastruktuuri kuuluu myös yhden tai useamman kolmannen maan lainkäyttövaltaan, jäsenvaltioiden kansallisten sääntelyviranomaisten on ennen päätöksen tekemistä kuultava kolmansien maiden asianomaisia viranomaisia varmistaakseen kyseessä olevan infrastruktuurin osalta, että tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan johdonmukaisesti unionin lainkäyttöalueen rajaan saakka.”

(5) Korvataan 41 artiklan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) tehdä rajat ylittävissä asioissa yhteistyötä kyseisten jäsenvaltioiden sääntelyviranomaisen tai sääntelyviranomaisten ja viraston kanssa sekä kolmansista maista tulevan ja niihin menevän infrastruktuurin tapauksessa kolmannen maan asianomaisten viranomaisten kanssa pyrkimyksenä varmistaa tämän infrastruktuurin osalta tämän direktiivin säännösten johdonmukainen soveltaminen unionin lainkäyttöalueen rajaan saakka;”

(6) Lisätään 42 artiklaan 6 kohta seuraavasti:

”6. Sääntelyviranomaisten on kuultava kolmansien maiden asianomaisia viranomaisia ja tehtävä yhteistyötä niiden kanssa kolmansista maista tulevien ja niihin menevien kaasuputkien toimintaan liittyen varmistaakseen kyseessä olevan infrastruktuurin osalta, että tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan johdonmukaisesti unionin lainkäyttöalueen rajaan saakka.”

(7) Lisätään 49 artiklaan 9 kohta seuraavasti:

”Sellaisten kolmansista maista tulevien ja niihin menevien kaasuputkien osalta, jotka ovat valmistuneet ennen *[tämän direktiivin voimantulopäivä]*, jäsenvaltiot voivat päättää poiketa 9, 10, 11 ja 32 artiklasta ja 41 artiklan 6, 8 ja 10 kohdasta unionin lainkäyttöalueen rajan ja ensimmäisen yhteenliitäntäpisteen välillä sijaitsevissa tällaisten putkien osissa sillä

edellytyksellä, ettei poikkeus haittaa kilpailua, maakaasun sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa tai toimitusvarmuutta unionissa.

Poikkeuksen on oltava kestoltaan rajattu, ja siihen voidaan soveltaa ehtoja, jotka edesauttavat edellä mainittujen edellytysten täyttämistä.

Jos kyseessä oleva kaasuputki sijaitsee useamman kuin yhden jäsenvaltion lainkäyttöalueella, putkea koskevasta poikkeuksesta päättää se jäsenvaltio, jonka lainkäyttöalueella ensimmäinen yhteenliitäntäpiste sijaitsee.

Jäsenvaltioiden on julkaistava tämän kohdan mukaista poikkeusta koskeva päätös viimeistään vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.”

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

   Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*